

[Lenger]

hed for at sende på særlige frekvenser, eller at den kommune, som giver sendetilladelse til en sådan lokalradio, modtager kompensation herfor gennem en særlig pulje.

Svar (25/8 86):

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Efter § 15 a i loven om lokal radiovirksomhed udstedes sendetilladelser af nævn, som nedsættes lokalt, jfr. § 15 e.

Tilladelse kan ifølge loven udstedes til selskaber, foreninger eller lignende samt kommuner.

Nævnene skal ved udstedelse af tilladelse til et selskab, en forening eller lignende bl.a. påse, at et flertal af bestyrelsesmedlemmerne har bopæl i det pågældende lokale område og at programvirksomheden – som den beskrives i ansøgningen – har tilknytning til det lokale område. Nævnet kan i forbindelse med udstedelsen af en tilladelse bl.a. stille vilkår om, at programvirksomheden udøves i overensstemmelse med ansøgningen, jfr. § 15 a, stk. 2, og § 15 b, stk. 2 og 3.

En eventuel klage vedrørende et nævns udstedelse af sendetilladelser kan i givet fald indbringes for udvalget vedrørende lokal radio. Udvalget har ifølge loven den endelige administrative afgørelse i disse sager, jfr. § 15 h, stk. 1, pkt. 2.

Spm. nr. S 1631

Til statsministeren (18/8 86) af:

Albrechtsen (VS):

»Kan statsministeren oplyse, i hvilke konkrete tilfælde en minister og et folketingsmedlem har samarbejdet om at stille spørgsmål til ministeren, og har der også i disse tilfælde været tale om, at embedsmænd er blevet sat til at udarbejde spørgsmålene?«

Begrundelse

I Ekstra Bladet den 2. august 1986 siger Niels Helveg Petersen, at landbrugsministeren bør have en kraftig næse, fordi hun har ladet sine embedsmænd fabrikere spørgsmål, som af folketingsmedlemmer skulle stilles til hende selv. I Politiken den 2. august 1986 oplyses, at også Lilli Gyldenkilde fra SF finder, at der bør gives en næse, og ifølge Poli-

tiken udtalte folketingets formand, at der er tale om »direkte misbrug af folketingets spørgetid«.

Alligevel fremgår det af statsministerens svar på spørgsmål nr. S 1548 af Albrechtsen (VS), at statsministeren ikke agter at uddele nogen næse.

Statsministeren henviser i sit svar til, at han ikke er »ubekendt med«, at det gennem årene har været praksis i en række tilfælde, at der mellem medlemmer af folketinget og ministre har været en form for samarbejde om sådanne spørgsmål.

Men statsministeren kan da vel ikke dermed mene, at der har været en række konkrete tilfælde, hvor embedsmænd er blevet brugt – dvs. misbrugt – til »at fremme ministres profil«. (Socialdemokraten Jytte Andersen beskriver i Politiken den 2. august 1986 helt præcist landbrugsministerens handling med disse ord).

Hvis det er noget, der mere systematisk finder sted, må vi så sandelig have at vide, hvad det er for konkrete tilfælde, statsministeren har i tankerne. Det rummer jo en beskyldning imod andre nuværende og tidligere ministre for at have gjort sig skyldige i samme misbrug. Eller måske blander statsministeren sagen sammen med de tilfælde, som tidligere boligminister Erling Olsen beskriver i Jyllands-Posten den 2. august 1986, hvor han har opfordret folketingsmedlemmer, der har henvendt sig i en konkret sag, til at stille et spørgsmål. Det er jo en ganske anden sag, hvor der ikke er tale om at misbruge embedsmænd.

Svar (22/8 86):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg kan henlede spørgerens opmærksomhed på følgende citat fra Jyllands-Posten den 2. august 1986:

»Det er ikke ualmindeligt, at ministre opfordrer partikolleger til at stille spørgsmål inden for deres eget område, viser et rundspørge, Jyllands-Posten har foretaget til en række forhenværende socialdemokratiske ministre.«

Jeg har ikke personligt eksakt kendskab til konkrete eksempler herpå.

Spm. nr. S 1632